

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Coloniensi Archiepiscopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

perialis excellentiæ magnitudinem, salutem animarum & corporum redundabunt.

COLONIENSI ARCHIEPISCOPO.

Epist. 16.

Mirabile gerimus & indignum quod cum de statu regni Theutonici referantur tam varia & diversa ut adversa & contraria videantur, tu nec per litteras nec per nuntios curasti nobis exprimere veritatem. Quamvis autem inter innumeras sollicitudines nostras de temporalibus etiam nos oporteat cogitare, quia tamen spiritualia, tamquam digniora, volumus, ut debeamus, omnibus anteferre, nemo inaniter existimet quod Prælatorum tam ecclesiasticorum quam secularium manifestos excessus, & præsertim perjuriam quæ recenter à quibusdam vel infra annum commissa vel de cetero committenda nulla tergiversatione poterunt excusari, clausis velimus oculis præterire, quæ cordi nobis est, cum per Dei gratiam tempus acceperimus iustitiam iudicandi, animadversione debita castigare. Ut autem interim à te negligentiam excutias & torporem, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus status Principum, rerum eventus, & negotiorum processus & per litteras & per nuntios intimare procures. Datum Laterani . . . Novembris,

In eundem modum nobili viro Duci Lovania.

LITTERÆ PHILIPPI DVCCIS
Suevia.

Epist. 17.

Reverendo in Christo Patri Domino Innocentio sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ summo Pontifici Philippus Dei gratia Romanorum Rex & semper Augustus, salutem & filialem dilectionem. Pro negotiis imperij cum sanctitate vestra pertractandis familiares & dilectos Capellanos nostros Fridericum Præpositum sancti Thomæ apud Argentinam & Iohannem sanctæ Romanæ Ecclesiæ Subdiaconum latores præsentium transmittimus ad apostolicam præsentiam, cum plena fiducia universa negotia quæ cum paternitate vestra decrevimus pertractanda ipsorum providentiæ commendantes, & verba nostra in ore ipsorum ponentes. Rogamus igitur & monemus benignitatem apostolicam quatenus ea quæ præfati Capellani nostri ex parte nostra vobis intimaverint, attenta aure intelligatis, & verbis ipsorum tamquam à proprio ore nostro prolatis fidem indubitam adhibeatis.

RESPONSIO DOMINI PAPÆ
facta nuntiis Philippi in consistorio.

Epist. 18.

IN Genesi legimus quod Melchisedech fuit Rex & sacerdos, sed Rex Salem, & sacerdos altissimi, civitatis vicelicet Rex, & deitatis sacerdos. Sanè si distat inter civitatem & deitatem, distat utique inter regnum & sacerdotium. Nam etsi Melchisedech in figura Christi præcesserit, qui habet in vestimento & in femore suo scriptum Rex Regum & dominus dominantium, sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech, ad notandam concordiam quæ inter regnum & sacerdotium debet existere, propter quod & ipse Christus secundum naturam carnis assumptæ de stirpe regali pariter & sacerdotali descendit, ad notandum tamen præminentiam quam sacerdotium habet ad regnum, cum Abraham rediret à cade Regum, dedit Melchisedech ex omnibus decimas, qui benedixit ei proferens panem & vinum. Erat enim sacerdos altissimi. Dignior autem est qui decimas recipit quam qui decimas tribuit, & minor qui benedicitur quam ille qui

benedicit, juxta quod probat Apostolus, qui de hoc ipso loquitur dicens: *Sine ulla contradictione minus à meliore benedicitur.* Qui volens ostendere sacerdotium evangelicum dignius esse Levitico, probat illud per hoc quod Levi in lumbis Abraham decimatus, quando Abraham dedit decimas Melchisedech quasi minor majori. Licet autem tam Reges quam sacerdotes ungantur ex lege divina, Reges tamen ungantur à sacerdotibus, non sacerdotes à Regibus. Minor est autem qui ungitur quam qui ungit, & dignior est ungens quam unctus. Propter quod & ipse Christus, cui dictum est per Prophetam, *Vnxit te Deus Deus tuus oleo letitiæ præ consortibus tuis,* patrem ungentem asserit se uncto majorem. *Pater,* inquit, *major me est.* Nam pater est ungens secundum quod Deus, filius autem est unctus in quantum est homo; qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo, sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo. Hinc est quod Dominus sacerdotes vocavit deos, Reges autem Principes appellavit. *Diis,* inquit, *non detrahes, & Principi populi tui non maledices.* Et de servo qui maluerit remanere cum domino dicit ut offerat cum diis, hoc est, sacerdotibus, & perforabit aurem ejus subula, & erit ei servus in seculum. Sed & propter dignitatem officij sacerdos angelus appellatur, dicente Domino per Prophetam: *Labia sacerdotum custodiunt scientiam, & legem requirunt ex ore ejus. Angelus enim Domini exercituum est.* Dictum est etiam, non à quolibet, sed à Deo, nec cuilibet, sed per Prophetam, non utique de femine regio, sed de sacerdotibus qui erant in Anathot: *Constitui te super gentes & regna, ut evellas & destruas, adifices & plantes.* Simile dicitur Petro, sed excellentius. *Tu es Petrus, & super hanc petram adificabo Ecclesiam meam; & quodcunque ligaveris super terram, erit ligatum & in calis; & quodcunque solveris super terram, erit solutum & in calis.* Illi dictum est: *Constitui te super gentes & regna.* Illi dictum est: *Tu es Petrus, & super hanc petram adificabo Ecclesiam meam.* Illi dictum est: *evellas & destruas, adifices & plantes.* Illi dicitur: *Quodcunque ligaveris super terram, erit ligatum & in calis; & quodcunque solveris super terram, erit solutum & in calis.* Illi dictum est: *Ne timeas à facie eorum, quia tecum ego sum ut eruiam te.* Illi dicitur: *Portæ inferi non prevalebunt adversus eam.* Principibus datur potestas in terris, sacerdotibus autem potestas tribuitur & in calis. Illis solummodo super corpora, istis etiam super animas. Vnde quanto dignior est anima corpore, tanto dignius est etiam sacerdotium quam sit regnum. Petro legitur vas ostensum quatuor initiis submissum de cælo, in quo continebantur omnia animantia volatilia, quadrupedia, & reptilia, munda pariter & immunda; & dictum est ei: *Macra & manduca.* macra vitia, & manduca virtutes; macra errorem, & manduca fidem; quasi evellas & destruas, adifices & plantes. Quia singuli proceres singulas habent provincias, & singuli Reges singula regna; sed Petrus, sicut plenitudine, sic & latitudine, præminet universis, quia Vicarius est illius cujus est terra & plenitudo ejus, orbis ter-